

řená, jsou-li pro své uspořádání nebo spojení předvedených příběhů výtvoři zvláštními, díla umění stavitelského, umění užitého, zahradní architektury a uměleckého průmyslu. Fotografickými díly jsou netoliko všechny výrobky a výkony, při nichž bylo užito postupu fotografického, jako nutného pomocného prostředku, ale též ona, při nichž bylo užito jiného postupu fotografického podobného (§ 4.). Ustanovením, že právo autorské zaniká zpravidla padesát let po smrti původcově (§ 38.), přiblížil se zákon většině cizích zákonodárství i zásadě bernské konvence a splnil zároveň nejnaléhavější požadavek reformy původského práva uplatňovaný ode dávna zúčastněnými kruhy.

O některých zásadách československého jazykového práva přednášel ve schůzi Právnické jednoty v Praze dne 10. února 1927 docent dr. Cyril H o r á č e k. Přednášející podrobil rozboru dva základní pojmy našeho jazykového práva, pojem řeč státní, oficiální, a pojem československý jazyk. Pojednal o sporných názorech na pojem státní řeč a zastával mínění, že třeba definici a obsah tohoto pojmu hledati v theorii právní a pak ověřiti její správnost v pozitivním právu; při pojmu československý jazyk sledoval jeho provedení v našem právním řádu.

Zajímavá přednáška byla vyslechnuta přítomnými s pozorností, jakou zasluhuje theoretické proniknutí jazykové úpravy.

O kodifikaci práva mezinárodního a soukromého práva mezinárodního v Americe promluvil v pravidelné členské schůzi Právnické jednoty v Praze dne 17. února t. r. dr. Bohumil K u č e r a, místotajemník ministerstva zahraničních věcí, který v první části své přednášky, k níž se mu dostalo četných informací od vynikajícího amerického internacionalisty A. B u s t a m a n t e z havanské university v republice Kuba, pojednal o kodifikační ideí a o renaissanci práva mezinárodního v Americe. Stručně nastínil vývoj kodifikace na americkém kontinentu od nejstarších dob, jak došla výrazu na panamerických konferencích, až do nejnovější doby. Zvláštní pozornost věnoval kodifikačním resolucím, k nimž došlo na V. panamerické konferenci r. 1923 v Santiagu, a pracím znamenitého Amerického institutu pro právo mezinárodní, které představují na 30 osnov mezistátních smluv. Přednášející pokusil se o vystižení charakteristiky chystaného amerického práva mezinárodního, v němž se uplatňují americké právní i politické ideje (Monroeova doktrína). Při tom zdůraznil, že americká kodifikace navazuje na evropské právo mezinárodní a že se k němu hlásí.

V konečném zhodnocení vykonané kodifikační práce uvedl přednášející, že i oficiálně se pokládá synthesa evropského práva